

at tilføje, at vi selvfølgelig maa forbeholde os i ethvert enkelt Tilfælde overfor ethvert Krav eller Ønske, der maatte fremkomme fra Færøernes Side om Hjælp og Støtte fra Staten og Statskassen, selv at overveje og skønne over, hvor meget der bør anvendes, og hvor meget der fra Statskassens Side bør ydes. Ordene i Forespørgselen kunde maaske fremkalde nogen Tvivl i saa Henseende. Men den Begrundelse, det ærede Medlem gav af Forespørgselen, bortrydder i hvert Fald en hvilken som helst Tvivl i den Retning hos mig. Det er det ærede Medlem jo klar over, at vi ogsaa maa have Lov til at have vort Skøn i saa Henseende hernede. At vi ikke se smaat hernede fra paa Færøernes Ønsker og Krav, derom mener jeg — og det anerkendte ogsaa det ærede Medlem —, at Fortiden bærer rigt Vidnesbyrd“. — Ministeren henviste i saa Henseende til, at Staten i de 10 Aar fra 1899—1900 til 1907—08 har bidraget til Færøernes Udgifter en samlet Sum af 1,842,446 Kr. 93 Øre — „og jeg tør sige paa Regeringens Vegne, at man vil heller ikke i Fremtiden se smaat paa de Krav, der stilles der oppe fra“ . . . . .

Efterat *J. C. Christensen*, der var Konseilspræsident i 1906, da fornævnte Tilbud blev gjort Færøerne, havde bekræftet, hvad Justitsministeren havde anført om den daværende Regerings Stilling hertil og Opfattelse deraf, og efter at Forespørgeren havde erklæret sig tilfreds med de faldne Udtalelser, sluttedes Forespørgslen.